

[Rasmussen (Gylling).]

Renten nede; den er jo medvirkende ved Prisansættelsen paa mange Maader.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at bede Regeringen i størst muligt Omfang have Opmærksomheden henvendt paa Mulighederne for en Konvertering af de faste Gældsposter inden for Landbruget og Erhvervslivet i dets Helhed. Der er mange, der synes, at der er noget underligt i, at man her, hvor man har de store Beløb liggende, ikke noget kraftigere arbejder for at sætte dem i Virksomhed med det Formaal for Øje, at Renten af de højt forrentede Obligationer kunde bringes ned til et lidt lavere Niveau. Det er ikke sket, og jeg ved ogsaa, at der har været mange Aarsager til, at det ikke har kunnet ske, men alligevel vil jeg henlede Opmærksomheden paa Spørgsmaalet, som kan faa sin store Betydning i den Tid, der kommer.

Det er under denne Sags Behandling stærkt fremhævet, at Lovforslaget ikke alene tilsigter at holde Ro og Orden, om jeg saa maa sige, i vore Pengeforhold her i Landet, men at det ogsaa i nogen Grad tager Sigte paa den Overgangstid fra Krig til Fred, der kommer. Det har sin overordentlig store Betydning, at man har nogenlunde Klarhed paa dette Omraade. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup var inde paa en Omtale af, hvad der var sket under sidste Krig, med den Spekulationsbasis, der var dengang, og de Ulykker, der deraf kom, og jeg vil gerne understrege, at det ikke gerne skulde gentage sig. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup kender sikkert Ordet „Kræfternes frie Spil“. De frie Kræfter udfoldede sig lovlige meget forrige Gang; men jeg tror, at man har lært saa meget, at man denne Gang vil have lidt mere Haand i Hanke med dem.

Jeg tror, som det er udtalt af forskellige andre Ordførere, slet ikke paa, at disse Lovforslag er i Stand til at klare Dagen og Vejen helt. Jeg tror, man maa forvente, at der i den kommende Tid maa træffes andre Foranstaltninger for at naa det Formaal, de tilsigter. Jeg vil her henvise til det, Nationalbanken ogsaa har understreget i sin Henvendelse af 23. Marts 1942, hvor man bl. a. peger paa, at det ligger i Sagens Natur, at Opgangen i Ejendomspriserne og andre Forskydninger, der er en Virkning af Penge- rigeligheden, kræver særlige Foranstaltninger. Det tror jeg er rigtigt. Jeg tror, at hvis man virkelig vil holde Prisniveauet nogenlunde i Ro, vil det være i høj Grad nødvendigt at have Opmærksomheden henvendt paa den Trusel, de stigende Ejendomspriser

er, ikke alene for at undgaa de mange Vanskeligheder og daarlige Forhold, som mange af de Mennesker, der i disse Tider køber Ejendom, vil komme ud for, naar normale Tider indtræder, men ogsaa under Hensyn til den Konkurrence, som dansk Landbrug og Erhvervsliv maa komme ud for i normale Tider. Jeg tror, vi alle har lært saa meget af det, der skete i Efterkrigstiden forrige Gang, at vi maa forstaa, at det er et alvorligt Emne, som det er nødvendigt ogsaa for Rigsdagen at beskæftige sig med.

Jeg skal ikke komme meget ind paa Drøftelsen af Lovforslagene enkelte Punkter; de er nu gennemgaaet af flere, og de er, gaar jeg ud fra, efter de Forhandlinger med Bankerne og Nationalbanken, der er gaaet forud for Fremsættelsen, af den Beskaffenhed, at der sikkert ikke bliver noget at ændre. Jeg tror, de er saaledes, som de under de nuværende Forhold maa være.

Jeg hilser med Glæde, at man er gaaet bort fra det Forslag, som Nationalbanken i sin Tid skitserede, som krævede, at op til 15, eventuelt 25 pCt. af Bankernes Indskud skulde henstaa paa Foliokonto i Nationalbanken. Det er nu ændret ved Handelsministerens Forslag, saaledes at Pengene, dog med et vist Forbehold, bliver under Bankernes eget Styre og Varetaget. Jeg tror, man fuldt ud kan betro Bankerne denne Opgave, og selv om man ikke har den allerstørste Tiltro til Bankvirksomheden her i Landet, er der dog sket en Del Ting siden sidste Gang, som man kan lære af, og ogsaa indført større Kontrol fra Statsmagten, saa jeg nærer ikke Betænkelighed ved denne Ændring; tværtimod, jeg tror den er rigtig.

Flere ærede Ordførere har peget paa, at man regner med et stærkt forøget Indskud ogsaa i den kommende Tid. Det er jeg nu ikke saa sikker paa. Jeg tror navnlig ikke, man skal vente nogen stærk Forøgelse af Indskuddene fra Landbruget. Efter de mange Salg, der har fundet Sted, Reduktioner af Besætninger o. s. v., med deraf følgende Indsnævring af hele Produktionsapparatet og deraf atter følgende mindre Driftsindtægt, tror jeg, man har naaet Højdepunktet for Indskuddene. Jeg tror snarere, det ligger saadan i Øjeblikket, at der vil ske Udtræk i en Række af vore Sparekasser i Stedet for Indskud. Men lad det nu være; det kan jo blive bedre igen, det maa man haabe.

Jeg er godt klar over, at ikke alene for Landbruget, men ogsaa for en Række andre Erhverv er der store Vanskeligheder og betydelig Indskrænkning af Omsetningen. Men der findes dog, som vi har haft Lejlig-